

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9.5.2013 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících Gabriely Mračkové a Zdeňka Urbánka **t a k t o :**

obžalovaný

R [REDACTED] Š [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici [REDACTED]
[REDACTED]

je v i n e n, ž e

ad 1)

v přesně nezjištěné době začátkem měsíce června 2010 v [REDACTED], poté, co se mu jeho tehdejší partnerka [REDACTED] H [REDACTED] (roz. T [REDACTED]), nar. [REDACTED], svěřila s úmyslem spáchat sebevraždu a požádala jej, aby jí s tímto pomohl, této přislíbil obstarat léky, a to za částku 2.000,-Kč, kterou mu [REDACTED] H [REDACTED] předala, následně R [REDACTED] Š [REDACTED] dne 15.6.2010 v přesně nezjištěné době kolem 18:00 hodin v [REDACTED], [REDACTED] H [REDACTED], v té době stíženě duševní poruchou, předal balení léku Citalec, kdy následně si

■ H ■ rozpustila ve vodě 50 tablet tohoto léku a v úmyslu spáchat sebevraždu jej za přítomnosti R ■ Š ■ vypila, k dokonání sebevraždy nedošlo, neboť poté, co se jmenované po přesně nezjištěné době od požití léku udělalo nevolno a měla bolesti, požádala R ■ Š ■, aby zavolal zdravotnickou záchranou službu, což tento ve 20:24 hodin téhož dne učinil, následně byla ■ H ■ hospitalizována na Anesteziologicko resuscitační klinice Fakultní nemocnice v Plzni pro intoxikaci antidepresivy,

ad 2)

v přesně nezjištěné době od počátku června 2010 do 11.6.2010 v úmyslu se obohatit přesvědčil svojí tehdejší partnerku ■ H ■ (roz. T ■), nar. ■, v souvislosti s jejím rozhodnutím spáchat sebevraždu, aby vypověděla svojí smlouvu o penzijním připojištění uzavřenou a vedenou u společnosti Allianz penzijní fond a.s. pod č. ■ a zároveň ji přesvědčil, aby si zřídila úrazové pojištění u společnosti Generali Pojišťovna a.s., a to pod nepravdivou záminkou, že je to v zájmu zabezpečení jejích dětí, kdy ■ H ■ sdělil, že finanční prostředky z penzijního pojištění u společnosti Allianz penzijní fond a.s. č. ■ budou převedeny na úrazové pojištění u společnosti Generali a po její smrti obdrží její dcery plnění z úrazového pojištění uvedenou smlouvu o penzijním připojištění č. ■ s tím, že odbytné mělo být vyplaceno na účet č. ■ uvedený R ■ Š ■, kdy se přitom jedná o číslo účtu, jehož uživatelem je synovec R ■ Š ■ J ■ Z ■, nar. ■, a rovněž si dne 11.6.2010 prostřednictvím návrhu na uzavření pojistné smlouvy č. ■ sjednala úrazové pojištění u společnosti Generali pojišťovna a.s., číslo pojistné smlouvy ■, kdy pojišťovacím zprostředkovatelem byl R ■ Š ■, následně pak došlo ke dni 31.8.2010 po uplynutí dvouměsíční výpovědní lhůty k ukončení uvedené smlouvy o penzijním pojištění č. ■, poté bylo dne 29.10.2010 ze strany Allianz penzijní fond a.s. na shora uvedený účet J ■ Z ■ vyplaceno odbytné z daného penzijního připojištění ve výši 69.802,-Kč, J ■ Z ■ pak následně dne 4.11.2011 v Plzni, na pobočce Komerční banky v Plzni, Goethova č. 1, na předchozí žádost R ■ Š ■, který jej předtím požádal o souhlas se zasláním finančních prostředků na jeho účet, kdy jejich původ J ■ Z ■ nesdělil, vybral v hotovosti částku nejméně 60.000,-Kč, kterou ihned poté před uvedenou pobočkou Komerční banky předal R ■ Š ■, aniž by věděl, o jaké finanční prostředky se jedná, zbylou částku ve výši 9.802,-Kč si J ■ Z ■ ponechal jako splátku dluhu, jenž u něj R ■ Š ■ měl, převzaté finanční prostředky poté R ■ Š ■ použil pro vlastní potřebu, kdy tímto svým jednáním způsobil poškozené ■ H ■ škodu v celkové výši 69.802,-Kč

t e d y

ad 1)

jinému pomohl k sebevraždě a takový čin spáchal na osobě stížené duševní poruchou

ad 2)

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a takovým činem způsobil větší škodu,

č í m ž   s p á c h a l

ad 1)

zvláště závažný zločin účast na sebevraždě podle § 144 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

ad 2)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 144 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í

Na obž. R. ██████ Š. ██████ byla dne 14.12.2011 podána obžaloba k Okresnímu soudu Plzeň-město, a to pro přečin účast na sebevraždě podle § 144 odst. 1 tr. zákoníku a přečin podvod podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 2.8.2012, sp.zn. 5 Ntd 9/2012, bylo rozhodnuto, že k projednání předmětné věci je příslušný Krajský soud v Plzni. Na základě těchto skutečností byl obžalovaný předsedou senátu dne 10.8.2012 písemně upozorněn na možnost přísnější právní kvalifikace, kdy zažalované jednání pod bodem 1) obžaloby, by bylo možno posoudit jako zvláště závažný zločin účast na sebevraždě podle § 144 odst. 3 tr. zákoníku.

V rámci dokazování u hlavního líčení byl vyslechnut obžalovaný, svědkyně – poškozená I. ██████ H. ██████, A. Š. ██████ a D. P. ██████. Byli vyslechnuti znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Podle § 213 odst. 1, 2) tr.ř. byly stranám předloženy k nahlédnutí nebo byly přečteny další listinné důkazy.

V rámci návrhů na doplnění dokazování obžalovaný navrhl, aby soud zvážil znalecké zkoumání jeho osoby *soudním psychologem, který by se vyjádřil k jeho případné věrohodnosti, jestli výpověď, kterou podával ve své věci, byla samozřejmě věrohodná či nikoliv*. Tento návrh byl zamítnut jako zcela nadbytečný. Obžalovaný poté, co v přípravném řízení využil právo nevypovídat, u hlavního líčení se k věci podrobně vyjádřil a i na základě závěrů znaleckého posudku z odvětví psychologie týkajících se poškozené H. ██████ (viz dále), má soud za to, že i bez psychologického znaleckého posudku k osobě obžalovaného lze objektivně ve věci rozhodnout.

Po provedeném dokazování byl zjištěn skutkový stav blíže popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný R. ██████ Š. ██████ v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat (soud je přesvědčen, i když to samozřejmě není hodnoceno v neprospěch obžalovaného, že to bylo i

z toho důvodu, aby později, až se seznámí s výpovědí poškozené, mohl reagovat na výpověď poškozené, což se projevilo v jeho výpovědi u hlavního líčení, kdy v mnoha případech odkazoval právě na výpověď poškozené a polemizoval s ní).

U hlavního líčení vypověděl, že při své hospitalizaci na psychiatrické klinice v [REDACTED] někdy v únoru 2010 se poznal s také tam umístěnou paní [REDACTED] H [REDACTED]. Když následně zjistili, že spolu před mnoha lety chodili do tanečních, začali si víc povídat, víc se sblížili, svěřili se navzájem se svými potížemi, díky kterým byli na psychiatrické klinice hospitalizováni. Chodili spolu na vycházky a postupem času, protože tam byli spolu několik týdnů, došlo k dohodě o tom, že by mohl u paní H [REDACTED] bydlet z toho důvodu, že on je rozvedený. Vypověděl, že *k samotné nešťastné události musí uvést, že paní H [REDACTED] mu několikrát uvedla, že si přijde zbytečná, nepotřebná, že není schopná pomoci svým dcerám s vnučaty. On toto nějakým způsobem suploval, pomáhal jí, protože si zejména ta malá dcerka K [REDACTED], té dcery, co bydlí ve stejném domě, k nim si chodila často hrát, paní H [REDACTED] to vydržela chvíli, pak odcházela třeba kouřit na balkon a on jí suploval. V té souvislosti několikrát užila termín, že by radši nebyla. Nikdy nemluvila konkrétně o prášcích, o způsobu, nikdy to nebylo v takové formě, aby to měl řešit tak, že by zavolal lékaře.*

Pokud jde o jeho *údajnou pomoc na pokusu o sebevraždu*, uvedl, že musí rozhodně popřít a nesouhlasit s tím, že by jí ochotně pomáhal sehnat nějaké prášky s komentářem, že má nějakého známého doktora chirurga. Byla řeč o chirurgovi, což je jeho kamarád ze sportu, ale teď se s ním nestýká. Ví (obžalovaný), že měla (poškozená) nějakou potíž se zády nebo s ramenem, tak jak se snažil jí pomoci, říkal jí, že když bude chtít, tak se na něj v této souvislosti on obrátí, *protože ona měla nedůvěru a priori vůči téměř každému.*

Popřel, že by *nejenže přistoupil nebo dokonce snad jaksi ochotně se nabídl ke spolupráci nebo pomoci v tom sehnat jí nějaké prášky.* Vypověděl, že při svém pobytu na psychiatrické klinice byl léčen a spadal pod MUDr. M [REDACTED], která mu naordinovala tento lék (Citalec). Když opustil kliniku, tak měl nějaké množství s sebou domů, a následně mu byl i jí při řádné plánované ambulantní kontrole na psychiatrické klinice stejnou paní doktorkou MUDr. M [REDACTED] tento lék předepsán. Tento lék mu byl dvakrát předepsán, v žádném případě ho nepožíval za účelem nebo s vědomím toho, že *napomáhá takovému strašnému činu, ze kterého jsem viněn, protože jsem to prostě neudělal.*

Vypověděl, že pokud je zmínka o tom, že mluvil o jakýchsi 2.000,--Kč jako hodnotě toho prášku, *ano, ty 2.000,--Kč má paní H [REDACTED] utkvělé v hlavě správně, protože to už bylo potom z toho pobytu, kdy po tom pokusu byla následně léčena v [REDACTED] a kdy jsem jí pomáhal ze stejných pohnutek, protože jsem se pořád domníval, že to lze vrátit nebo se dostat do nějakých normálních životních standardů, kolejí, tak to jsem ani vůbec nevěděl, ona měla tam někde ve skříni hotovost kolem 2.000,--Kč, a protože jsem za ní vyřizoval, protože měla obavy z toho zaměstnání, tu žádost na invalidní důchod, tak jak chtěla a tak, jak jsme se dohodli, protože já jsem jí pravidelně jednou nebo dvakrát v týdnu navštěvoval.*

Vypověděl, že ještě před tím pokusem doma ona měla strach sama vycházet, on s ní chodil na vycházky, bralí s sebou i vnučku, *byl to úplně normální stav, nic nenasvědčovalo tomu, aby, jak si dodnes vyčítám, že jsem měl možná rozpoznat z těch jejích řečí, že je nepotřebná, neužitečná, k ničemu, práce se bojí, že jsem to neřešil nějak razantněji nebo s pomocí lékaře, to jsem asi udělat měl, a to mě strašně mrzí.*

Popřel, že by se nepodílel na *spolubydlení* s poškozenou, v posledních čtyřech letech obdržel od své sestry částku 250.000,--Kč, celkem to byl 1 milion Kč, protože rodiče jí darovali domek a ona mu tu polovičku vyplácela, nebyl v žádných akutních finančních potížích takového charakteru, aby byl motivován *k tak hrůznému činu tím, že se obohatím o pouhých 69.000,--Kč*. S paní H. spolu plánovali pořídit právě z části těch peněz, co on dostával od své sestry, domek někde na Šumavě a byli spolu také na jedné prohlídce. Dokonce se dohodli, že by složili rezervační zálohu na domek, který by postupně upravovali. Paní H. byla nadšená ze zahrádky, z toho, že tam byly staré selské věci. Pokud ona uvádí, že se na tom nechtěla podílet, naopak, chtěla se podílet, její slova byla, že nechce k tomu přijít jako slepý k houslím.

Ke dni 15.6.2010 vypověděl, že přišel domů někdy kolem 18té hodiny, paní H. přijela z práce sama. Když přišel domů, paní H., protože jí to velmi zmáhalo, tak z pravidla, nebylo to pokaždé, odpočívala, ležela nebo spala, což bylo i v uvedený den, tudíž to nepovažoval za nic mimořádného. Ví, že tam po několika minutách přišla její dcera A., něco tam potřebovala vyřídit s manželem z balkónu. Říkala mu, že tam byla i předtím, že matka už spala, ale protože to taky nepovažovala za nic mimořádného, tak jí prostě nechala a zase odešla. Pak přišla ještě jednou.

On se mezitím *nějak* sprchoval a pak asi při té druhé návštěvě dcery se jí ptal, jestli si dá kávu. Při té příležitosti paní H. zatahal za nohu, jestli si tu kávu dá také, protože to byl takový zaběhnutý rituál. Ona se zvedla na lůžku, nepřišla mu nějaká nenormální, omámená a potom postupně vstala s tím, že půjde na toaletu, bylo vidět, že se nějakým způsobem motá, že jí asi není dobře. Ptal se jí, zda jí je dobře, co se děje a ona říkala něco v tom smyslu, že je jí blbě, že si musela vzít prášky, protože ona sama užívala snad tři nebo čtyři prášky denně, neví (obžalovaný) to přesně, ale měli je na tom stejném košíčku u mikrovlnné trouby.

Vypověděl, že neví, jestli hned, když mu to řekla, se podíval na košíček s těmi prášky a viděl, že jsou tam *ty nešťastný* modrozlutý krabičky od toho Citalecu. Potom nahlédl do koše, tam viděl ta plata, viděl, že ty krabičky jsou prázdný, a protože mu byla předepsaná tři nebo čtyři balení, tak z toho zjistil, že jich většina zmizela. Zeptal se jí, jestli snědla ty prášky. Ona řekla, že ano, že už to chtěla vyřešit a stejná slova, která užívala předtím, kdy řekla, že je nepotřebná, neúčinná a neschopná. Vypověděl, že byl strašně vyděšený, vyplašený a okamžitě vlastně volal záchrannou službu. Když přijeli, vzali si to balení s sebou, aby věděli, co to je a sdělili mu, že může za hodinu, za dvě zavolat na telefonní číslo, které mu dali, aby se nějakým způsobem zeptal. *Byla to stresová, pro mě šílená situace*. Potom, když jí dopravovali z toho bytu dolů, tak tam přišla dcera paní H., bavili se o tom, ona se ho snažila uklidnit, protože on byl úplně vystresovaný, *nemůžu moc o tom mluvit, protože já jsem to prostě neudělal, já jsem jí ty prášky ani nekoupil, ani neslíbil ani jsem se na tom nepodílel*.

Vypověděl, že později jí navštěvoval v , kde byla hospitalizována, ona se za to omlouvala, on jí vylouval tu nutnost těch omluv, prostě to bral jako zkrat. Vypověděl, že díky tomu skončenému předchozímu manželství a tomu, že byl dlouhodobě nemocný, tak nebyl schopen platit výživné. Z toho důvodu mu byl i blokován účet, a proto on, když ona (poškozená) se sama nabídla, že ty prostředky by se mohly na tu chaloupku spolupoužít, tak uvedl účet svého synovce. Ty peníze do koruny vrátil.

K dotazu předsedy senátu, proč ty peníze šly na účet jeho synovce a ne paní H██████████, obžalovaný vypověděl, že chtěl, při její lásce k penězům, aby to skutečně takto bylo. Ona to tak sama také chtěla, a protože z toho svého účtu platila tu hypotéku a on neví co všechno a ví, že měla vždycky takové jako zábrany na účet nebo tak, tak z toho důvodu to bylo. Aby to šlo na ten účet, s tím paní H██████████ souhlasila, on jí k tomu nepřemlouval. Ona sama to nenavrhl, ale chtěla to tak.

K dotazu státního zástupce vypověděl, že pracoval pro různé firmy a vydělával si kolem 15-20 tisíc měsíčně a k tomu krátce působil v pojišťovně Generali, protože to chtěl zkusit. Díky tomu, že to dělal a ona (poškozená) chtěla vypovědět to penzijní připojištění, tak jí navrhl, aby ona byla krytá a říkal jí další případné požitky nebo platby, kdyby se ocitla v úrazu nebo nějaké kombinované pojištění, to jí navrhl jako prostředkovatel. Dluhy v té době měl zejména na výživném. Bylo to v částce v řádech desítek tisíc ne sto tisíc, neví přesně, 20-30 tisíc. Vyživovací povinnost byla stanovena u soudu ve výši 15 tisíc, to bylo z doby, kdy vydělával hodně.

Obhajoba obžalovaného byla vyvrácena zejména výpovědí svědkyně ██████████ H██████████.

Svědkyně – poškozená – I██████████ H██████████ v přípravném řízení vypověděla, že s obžalovaným se seznámila v únoru roku 2010, když byla hospitalizována na psychiatrické klinice ve ██████████. Obžalovaný se jí snažil *jakoby pomáhat*, přesvědčoval ji, že jí pomůže v jejím stavu tento překonat. Obžalovaný v té době neměl kde bydlet, neměl zaměstnání, a proto po jeho propuštění z hospitalizace šel k ní bydlet, to bylo v březnu nebo dubnu 2010. Ona byla propuštěna asi o 14 dní později, do té doby on bydlel u ní sám a docházel ji do nemocnice navštěvovat. Pak nastoupila zpět do zaměstnání, to bylo v dubnu nebo květnu, zaměstnání ale nevládala, nevládala ani svůj život, neustále trpěla úzkostmi a začala uvažovat o sebevraždě. Neměla ale dost odvahy, a proto požádala obžalovaného o pomoc. Protože se chlubil, že má známé doktory, poprosila ho, aby jí sehnal nějaké prášky, po kterých usne a už se nezbudí. To bylo počátkem června 2010 a obžalovaný jí slíbil, že nějaké prášky sežene. Když jí potom řekl, že prášky bude muset zaplatit, jednalo se o částku 1.750,- Kč, dala mu 2.000,- Kč, on jí z toho nic nevrátil. Když se rozhodla k tomuto kroku, obžalovaný ji začal přesvědčovat, že musí ona udělat různá opatření, aby její děti dostaly po ní nějaké peníze. Řekl jí, že musí zrušit důchodové připojištění, protože by děti nic z toho nedostaly a že musí uzavřít nové pojištění. To, že jí zařídí, protože má známého, který s ní pojištění uzavře tak, aby děti po její smrti dostaly asi 1,5 milionu korun. Toto jí říkal v době, kdy jí sháněl ty prášky. Ona souhlasila s tím, co jí navrhoval, *protože jsem nebyla schopná samostatného rozhodování, tak jsem věřila všemu, co mi říká, že mi chce pomoci a mým dětem také*. Proto udělala vše, co jí obžalovaný řekl. On také ukončení penzijního pojištění vyřídil, ona mu dala občanský průkaz a on šel do pojišťovny Allianz, tam zažádal o ukončení a poté tam ona musela s ním a podepsat zrušení pojistky. To bylo 14. června. Byli na pobočce pojišťovny v Kauflandu, ona podpisem stvrdila, že peníze, které jí z toho penzijního pojištění po *nějakých* srážkách pošlou na její účet. Obžalovaný tam ale její účet nenadiktoval, nadiktoval tam úplně cizí účet a ona to podepsala. Obžalovaný jí ještě před podpisem tvrdil, že je to prokletovací účet, ze kterého potom budou ty peníze přeoslány na nově zřízený účet u pojišťovny Generali, který údajně s tím známým zařídil. Obžalovaný jí domů přinesl smlouvu s pojišťovnou Generali, jednalo se o životní pojistku a smlouvu podepsala. Obžalovaný jí k tomu řekl, že právě z této nové pojistky dostanou automaticky děti 10.000,- Kč na její pohřeb a po její smrti ještě milión a půl.

Dále vypověděla, že dne 15.6. jí obžalovaný kolem 18.00 hod. přinesl ty prášky. Hodil jí je na stůl s tím, že je to jen na ní, a že si to může rozmyslet. Ona si ty prášky hned vzala. Prášky byly v *platičkách*. Jednalo se o prášky, které obžalovaný také bral, *stejný název, ale on mi tvrdil, že protože je to samozřejmě protizákonné, tak že krabička jsou ty prášky toho názvu, ale vnitřek je úplně jiný*. Svědkyně uvedla, že na název si již nevzpomíná. Vzala si všech 50 prášků, co tam byly, rozmíchala ve skleničce s vodou, voda zmodrala a ona to vypila. To bylo chvíli po příchodu obžalovaného. Pak si šla lehnout a čekala, až usne. Protože měla strach, řekla obžalovanému, aby si k ní lehl a držel za ruku. On si k ní lehl, ale nemohla usnout. Asi za půl hodiny přišla její dcera A■■■■, která bydlela ve stejném patře domu. Dceři řekla, že už je v posteli, protože si chtěla lehnout, aby brzo usnula. Otevíral jí obžalovaný. Prohodila s dcerou pár slov, nic jí neřekla a dcera potom odešla.

Svědkyně dále uvedla, že stále nemohla usnout, jak měla zavřené oči, cítila *jako bych se někam propadala a začalo mi být špatně*. Začalo to být stále horší a horší, vidění *měla takové divné*, jakoby viděla vše černobíle. Začala zmatkovat, co se děje, začala mít hrozný strach a požádala obžalovaného, aby zavolal záchranku. On jí zavolal, když přijeli, *něco jí píchli a odvezli k vypumpování žaludku* do Fakultní nemocnice Plzeň – Lochotín. Jeden den byla na JIPce a pak jí odvezli na psychiatrickou kliniku, kde byla pár dní. Tam za ní byl i obžalovaný, ale o *pokus* ani o těch penězích se nebavili. Pak řekl její rodině, že jí zachránil, že jak zjistil, že si vzala prášky, které on měl najít v košíku, když viděl, co se s ní děje, tak volal záchranku. Pak se dohodl s jejími dcerami a matkou, že bude nejlepší pobyt v ■■■■■, aby se nemusely bát, že to udělá znovu. Obžalovaný pak za ní jezdil na návštěvy do ■■■■■, bavili se o té události, na jedné straně měla pocit, že jí podvedl, že ty prášky, které jí sehnal, nefungovaly, na druhé straně, *jak se k tomu celému mohl propůjčit, že jí je sehnal*. Obžalovaný jí říkal, že na to musí zapomenout, dušoval se, že jí ve všem pomůže. Svědkyně v této části výpovědi též uvedla, že když chtěla ty prášky, aby jí je obžalovaný sehnal, on říkal, že to, co po něm ona chce, je trestné. Ona mu řekla, že když umře (svědkyně), tak ho nikdo neudá, že se o tom nikdo nedoví.

Svědkyně dále vypověděla, že když byla v ■■■■■, peníze s obžalovaným neřešili, protože to nebylo aktuální, má za to, že u toho penzijního pojištění byla tříměsíční výpovědní lhůta. Pak čekala na dopis, že peníze budou převedeny na účet. V té době začala přemýšlet, kde má obžalovaný nějaké peníze, když údajně pracoval a *nenamáhal se vůbec debatovat o tom*, kdy jí splatí dluh, který u ní měl za tu dobu, kdy všechno ona financovala. Pak začaly dohady kvůli penězům, začala být našťvaná, vše probírala s kamarádkou M■■■■ V■■■■, která za ní jezdila. Kamarádka jí řekla, že takto se nechová člověk, kterému jde o její (svědkyně) dobro, ale že jí využívá. O lécích kamarádce ale neříkala. Pak už to nevydržela, *občas si do něho rýpla*, když za ní přijel na návštěvu, to byl našťvaný. Vyřizoval jí i žádost o invalidní důchod, to měl k dispozici její a dětí rodný list a asi i občanský průkaz. Protože nebyla schopná si sama něco zařizovat, tak o penězích mlčela, ale už to v ní *vřelo*. Když jednou seděla u doktorky T■■■■ a vše jí řekla, *ona se chytala za hlavu, že je to podvodník* a až pojedje na víkend, že jí má přivést všechny smlouvy, že se na to podívají, co kde podepsala. Řekla obžalovanému, aby jí to přivezl, on přivezl ale jen *takové papíry* co jí přišli od Generali, původní smlouvu nepřinesl a řekl, že tam ona nic takového nemá.

Když pak přijela na víkend domů, mluvila s dcerou A■■■■, kterou předtím požádala, aby vyzvedávala poštu ze schránky. Dcera jí dala poštu a zde také bylo, že to penzijní pojištění je ukončené, a že částka 69.802,- Kč jí bude poukázána na účet – svědkyně uvedla, že číslo ale neví. Dcera se jí ptala, co je to za číslo účtu, jestli to je její účet. Pak vytáhli ještě nějaké

papíry obžalovaného a on tam měl faktury, které vystavoval, když provedl nějakou *logistickou dodávku*. Tam bylo číslo toho účtu (na který měly být zaslány peníze z pojištění) a od dcery dostala vynadáno, že to podepsala a peníze šly na jeho (obžalovaného) účet. Volala obžalovanému, aby jí vysvětlil, co je to za účet. Obžalovaný tvrdil, že to žádný jeho účet není, opakoval, že jde o překlenovací účet, ze kterého mají přejít peníze na Generali. Svědkyně vypověděla, že její kamarádka M. a dcera K. zjišťovaly podrobnosti u pojišťovny Allianz a Generali, zjistily, že to nesouhlasí, že dělá (obžalovaný) na ni podraz. Také zjistily, že neexistuje žádný jeho kamarád, který měl zařizovat novou smlouvu u Generali, že tím zprostředkovatelem je vlastně obžalovaný, a proto jí tu smlouvu nedal, protože by to zjistila. Pak ještě jednala s D. P., se kterou měla sepsanou smlouvu s pojišťovnou Allianz.

Dále vypověděla, že pak v říjnu se s obžalovaným hádala, že je to jeho účet a ať jí kouká peníze poslat na její účet, kdy obžalovaný stále tvrdil, že se jedná o překlenovací účet a že se musí dohodnout s nějakým makléřem, že je tam nějaká výpovědní lhůta. Ještě z. psala obžalovanému, že pokud jí peníze nevrátí do 5ti dnů, že podá trestní oznámení. Pak jí začal posílat SMS zprávy. Když pak byla na přelomu října a listopadu na víkend doma, byl tam i její zeť a z jejího pověření obžalovaného vyhodil a také chtěli vysvětlit tu pojistku u Generali, protože zjistili, že má nabýt platnosti až od července a ona se o sebevraždu pokusila v polovině června. Obžalovaný jim řekl, že smlouvu s Generali sepsal on, protože sám byl agentem Generali. Pak se obžalovaný odstěhoval. Když se v polovině listopadu vracela z., podala na popud dcer, kamarádky a paní doktorky trestní oznámení. Peníze nakonec dostala někdy v říjnu 2011.

K dotazu, zda jí obžalovaný tehdy řekl, kde vzal ty léky, svědkyně vypověděla, že ve Fakultní nemocnici od nějakého známého chirurga, blíže to neupřesnil. K dotazu, zda se dohadovali o koupi nějaké nemovitosti, vypověděla, že o koupi hovořil pouze obžalovaný s tím, že dostane od sestry majetkové vyrovnání z dědictví, že hodlá koupit chalupu. Ona (svědkyně) se na tom neměla nijak podílet. K dotazu, zda si při pokusu o sebevraždu brala ještě nějaké jiné léky, uvedla, že tři léky na spaní, protože nemohla usnout, a které normálně užívala, a pak ještě 2 nebo 4 léky na uklidnění, názvy již neví. Ví také, že obžalovaný užíval léky, *je to od C*, ale nemůže si vzpomenout.

U hlavního líčení k dotazům mimo jiné vypověděla, že když se vrátila z nemocnice (Fakultní nemocnice Plzeň – Lochotín), chodila do zaměstnání na Magistrát města Plzně, kde pracovala jako úřednice na. Do práce chodila do té doby, než si vzala ty prášky, denně. Práci nezvládala a toho šestnáctého mělo být jednání zastupitelstva Města Plzně. Ráno do práce odcházela mezi 7.00 – 7.30 hod. a ze začátku ji většinou doprovázel obžalovaný, protože se bála i chodit a jezdit tramvají, když skončila práci, tak na ni čekal. Chodili spolu na obědy, které také hradila ona, protože nebyla schopna se jít sama najíst. Poprvé obžalovaného požádala o ty léky asi tak 14 dní před tím, než tu sebevraždu uskutečnila a během těch 14ti dní se seběhlo všechno ohledně těch financí. O žádný konkrétní lék ho nežádala. Doma nějaké léky měli. On bral Citalec, ten měl doma on, ale to zjistila až později, když byla jednou na propustce z psychiatrické léčebny. Před tím patnáctým o tom Citalecu nevěděla, přesně nevěděla, co on bere. Léky měli uloženy na stejném místě v košíčku, ale ona si toho nevšimla.

Když jí potom slíbil, že ty prášky sežene, řekl, že bude za to chtít 1750,-Kč. Ona mu dala 2.000,-Kč a zbytek jí nevrátil. Ten den toho 15.6. byla celý den v práci, vrátila se kolem půl

páté, obžalovaný doma nebyl, přišel až kolem půl šesté. Kde byl neví, tvrdil, že si hledá nějakou práci. Ty prášky jí dal hned, jak přišel, hodil je na stůl, a ať tedy s nimi dělá, co uzná za vhodné. *Pokud mám svými slovy říct, co přesně mi řekl, tak tady je máš a zbytek už je na mně.* Nepřemlouval ji, aby si ty prášky vzala. Padlo tam i něco o tom, že je to trestné, když po něm chtěla, aby jí nějaké ty prášky sehnal, řekl, zda ví, že je to trestné. Ona mu řekla, že když sní prášky a umře, tak že ho nikdo nemůže obžalovat. Těch prášků jí dal 50. To bylo jedno balení a byly dvě platíčka a dohromady to bylo 50 ks léků. Ona si je všechny *vylopala* do skleničky, rozmíchala je s trochou vody a vypila je. Obžalovaný to viděl. Nijak na to nereagoval, slíbil jí, že s ní bude po dobu, než umře, protože ona měla strach tam být sama. Rovněž k dotazu uvedla, že když si vzala těch 50 prášků a než přijela záchranka, přišla do bytu dcera, ona bydlí hned vedle, jen tak se přišla podívat a ona ležela v posteli a říkala dceři, že chce ležet a spát a moc jí tam nezdržovala. Chtěla, aby šla rychle pryč. Dveře jí otevíral obžalovaný. Dceři se nesvěřila, nechtěla, aby to věděla.

Pokud vypověděla, že vybrali i peníze ze spořicího účtu, tak to byla částka asi 4000,- Kč. Vybrala to, protože obžalovaný jí řekl, že musí všechny peníze odevšad vybrat, aby po její smrti, protože ta smrt bude vlastním zaviněním, sebevražda, tak že by děti nic nedostaly. Ty 4000,-Kč měla doma, 2000,-Kč si z toho vzala do psychiatrické léčebny a 2000,-Kč *zmizely*. Pokud jde o to pojištění, potom s obžalovaným byla v té pojišťovně to podepsat s tím, že ty peníze mají být převedeny na ten její spořicí účet, ten tam ale neuvedl, uvedl tam úplně jiný a *já jsem to prostě nekontrolovala, tak jak mi řekl, jsem to prostě udělala*. Vypověděla, že potom jí obžalovaný říkal, proč to poslal na jiný účet, tvrdil, že je to nějaký překlennovací účet, ze kterého budou potom její peníze převedeny na to nově zřízené úrazové pojištění u té pojišťovny Generali, kde se později dozvěděla, že on byl tím zprostředkovatelem, že on byl jednatelem firmy a to pojištění vlastně sepisovala s ním, aniž by to věděla.

K dotazu dále vypověděla, že bydlela v klasickém panelákovém bytě. S obžalovaným neplánovala koupit nemovitosti. Obžalovaný jí říkal, když byli na Psychiatrické klinice ve [REDAKCE], že chce koupit nějaký domeček, protože dostane vyplaceno polovinu dědictví z baráku jejich rodičů, jeho sestra že dostane barák rodičů a jeho že musí vyplatit. Nehovořil o nějaké finanční částce. Ona (poškozená) se na tom neměla finančně podílet. Ten domek měl být v Lovčicích u Sušice. On plánoval, že by tam potom spolu byli, ale ona to moc neplánovala, měla svůj byt a svoje zaměstnání.

K dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že na chod domácnosti obžalovaný nepřispíval, protože neměl z čeho. Vozidlo měl, ale to zase tvrdil, že je napsané na toho jeho synovce a že mu ho občas půjčuje. S nějakými svými dluhy se jí nesvěřil, nevěděla o nich. Věděla, že měl nějaký problém, zmínil se, že měl s někým nějakou firmu, jako osoba samostatně výdělečně činná a že tam vznikl mezi nimi nějaký problém, ale konkrétně ne.

Předsedou senátu byla následně svědkyni předestřena výpověď obžalovaného u hlavního líčení, s tím, že obžalovaný popřel, že by jí ten lék obstaral a přinesl domů, ale že když přišel domů po té 18.00 hod., že si všiml, že ty léky má u mikrovlnky. K tomu svědkyně uvedla, že *něco podobného řekl obžalovaný i při výslechu u por. Š [REDAKCE], a já jsem ani nepředpokládala, že se bude přiznávat, že mi pomáhal k sebevraždě. Proto jsem také ani nechtěla tuhle kauzu dál rozvádět, protože já si samozřejmě budu trvat na svém a on to zapře. Peníze mi vrátil, sice po delší době a různých výsleších, ale já už s ním nechci mít nic společného.*

Dále svědkyně vypověděla, že pokud obžalovaný uváděl, pokud jde o tu nemovitost, že byla nadšená ze zahrádky, to asi těžko, protože to byla zarostlá pustina, a když tam s ním jela, tak to bylo během vycházky z Psychiatrické kliniky [REDAKCE], když měla vycházku. Není ani pravda, jak uvedl obžalovaný, že řekla, že se na té koupí domku chtěla finančně podílet částkou z toho jejího penzijního připojištění.

K dotazu obhájce mimo jiné uvedla, že její měsíční příjmy v té době, když žila s obžalovaným, byly 18-20 tisíc měsíčně.

Dále vypověděla, že to číslo účtu, které uvedl do výpovědi jejího připojištění, patří jeho synovci Z [REDAKCE] věděla, protože našla listiny, faktury, které vypisoval. U ní doma měl složku, kde měl faktury na nějaké ty práce, které zprostředkoval, nějaké logistické dodávky a řekl, že veškeré peníze, které je schopen nějakým způsobem si přivydělat, chodí na účet jeho synovce. Ona mu potom volala, aby jí vysvětlil, čím je to účet, na který šly ty její peníze, zda je to jeho účet nebo čím je to účet, protože v těch fakturách tento účet figuruje, on řekl, že to žádný jeho účet není a pořád tvrdil něco o překlenovacím účtu.

Vypověděla, že ze strany obžalovaného jí bylo vyhrožováno jen ve formě SMS zpráv od té doby, co byla ještě umístěna v Psychiatrické léčebně v [REDAKCE], když mu napsala, ať jí dlužnou částku z toho penzijního pojištění okamžitě vrátí na její účet, jestliže tak neudělá, že podá trestní oznámení za zpronevření peněz, a na to následovalo „x“ SMSek, kde vyhrožoval, že se sejdou u soudu, že jí to bude stát podstatně víc než moje infantilní SMSky, že si na mě vezme právníka. Už si je přesně nepamatuji, ale ve spise jsou všechny uvedeny.

Následně byl obžalovaný předsedou senátu seznámen s výpovědí svědkyně H [REDAKCE]. K tomu obžalovaný vypověděl, že nebyl přítomen tomu, když si ty léky vzala, ani tomu jejich rozpuštění ve vodě. Na nic takového, že by na svědkyni vyvíjel nátlak, aby vybrala 4000,-Kč ze spořicího účtu, si nevzpomíná a není to výpadek paměti. Pokud jde o to auto, tak leasingová smlouva zněla na synovce pana Z [REDAKCE], ale leasing platil on. *Měl jsem nějaké výpadky v době té mé hospitalizace, on to auto používal, tak vznikly mezi námi nějaké ty finanční rozdíly, které právě byly vyrovnány, to co on uvádí ve výpovědi, že mi předal jen část, to bylo to vyrovnání.* Pokud se v průběhu času svědkyně zmiňovala o tom, že chce spáchat sebevraždu, tak on říkal, že to je třeba řešit s psychiatrem, ale nemluvila o tom tak vážně, že by chtěla sehnat prášky a on že jí je sehnal a hodil na stůl, *to v žádném případě ne. Ano, v rámci toho jsme určitě o tom mluvili, my jsme mluvili o její psychiatričce třikrát do týdne, i jsem tam s ní byl, když byla třeba na pozvanou kontrolu.*

Vypověděl, že pokud jde o ten domek na Šumavě, ona se chtěla na tom finančně podílet, na to měly sloužit tyto peníze. Ona byla nadšená, zarostlá zahrada sice byla, ale že to je selské stavení, skalka, spousta starých věcí apod.

Obžalovaný ještě sám doplnil, že *chtěl bych se ještě vyjádřit k tomu, jak uváděla svědkyně, že mě požádala, abych si s ní lehl do postele, vzal jí za ruku v ten inkriminovaný okamžik, připomnělo mi to jednu věc. Paní H [REDAKCE] měla velký jakoby komplex, cítila se trochu méněcenná, a to přispívalo k jejímu nedobrému psychickému stavu, to že je jí zhruba 50 let v té době, že je vlastně žena po přechodu, o zuby přišla, takže ona měla takové tendence, aby měla přítele, muže a tímto vším, když o něj jakoby přišla, a tak, jak jsem jí poznal, myslím si, že je to jedna z částí té motivace k tomu, že svoje výpovědi uvádí takto. Ale to je výslovně můj dojem pocit, ale považoval jsem za nutné to říci, vedle těch peněz.*

Poté byla poškozená seznámena s připomínkami a vyjádřením obžalovaného a k tomu uvedla, že trvá na své výpovědi.

U hlavního líčení byl vyslechnut **znalec z oboru zdravotnictví – odvětví psychologie**, který již v přípravném řízení vypracoval příslušný znalecký posudek týkající se osoby poškozené [REDAKCE] H[REDAKCE]. Podle závěrů znalce se úroveň fluidní inteligence posuzované jeví jako nadprůměrná. Osobnost se jeví jako méně vyvážený, afektivně labilní, s infantilními rysy. Emoční neuspokojení je provázeno výrazným napětím a úzkostně depresivními stavy, které ochromují její jednání a rozhodovací procesy. Mnesticke a kognitivní funkce nejsou narušeny. Nelze vyloučit hysteriformní reaktivitu. Psychotické onemocnění je velmi málo pravděpodobné. Posuzovaná je schopna zapamatovat si průběh událostí, které prožila a správně je reprodukovala ve výpovědi. Poškozená byla v době předcházející suicidálnímu pokusu sociálně a zejména emočně dekompenzována. Sníženy byly zejména volní vlastnosti a schopnost racionálního hodnocení. Jednala bezprostředně pod vlivem emocí. Mnesticke funkce však nebyly v žádném směru narušeny. Znalec u posuzované nezjistil sklony ke konfabulaci. Je schopná souvisle a popisně sdělit proběhlé události a kriticky se vyjádřit k jejímu tehdejšímu emočně ovlivněnému jednání a vyjádřit se k motivaci svého jednání (suicidální pokus). Vnímání a prožívání posuzovaných událostí mělo silný emoční náboj, který se plně odrazil v psychice posuzované. Vylíčené skutečnosti se jeví jako věrohodné a nejsou výtvorem fantazie či účelovosti. Nelze vyloučit některé nepodstatné nepřesnosti v popisu situace. Motivací k oznámení trestného činu bylo uvědomění si finančních nesrovnalostí a vliv okolí, kterému se s pochybnostmi svěčila.

Znalec z odvětví psychiatrie, který vypracoval znalecký posudek poté, co byla podána obžaloba k OS Plzeň – město, ve svém posudku mimo jiné uvedl, že poškozenou je možno v období nejen v červnu 2010, ale i mnoho let předtím, jakož i v současné době označit za osobu postiženou duševní poruchou, vyplývající z těžké kombinované poruchy osobnosti a to závislou a anxiózní, a kromě toho i generalizovanou úzkostnou poruchou, smíšenou úzkostně depresivní poruchou. Tato porucha měla přímý vliv na její vlastní rozhodnutí sebevraždu spáchat, díky poruše – nepřiměřeným úzkostem, obavám a strachu se sama rozhodla sebevraždu spáchat. Po rozhodnutí, při vlastní realizaci suicidia, pokud se události seběhly tak, jak je podává posuzovaná, byla však již ve svém jednání velmi snadno ovlivnitelná, možnost, že bude konat dle přání či příkazu jiného člověka byla v jejím případě výrazně zvýšena oproti člověku duševně zdravému. V danou dobu tedy již konala a nikoliv ze své svobodné vůle, ale již dle „návodu“. Její ovlivnitelnost druhou osobou je již ze samotného principu osobnosti značná. Kdyby netrpěla duševní poruchou, byly by její volní vlastnosti a schopnosti samostatného rozhodování plně zachovalé. Míra ovlivnitelnosti jinou osobou by byla nízká.

U hlavního líčení znalec psychiatr doplnil, že v posudku hovoří nikoliv o duševní poruše psychotické, ale o duševní poruše neurotického rázu, a ta neurotická porucha, ta neurotická nemoc u poškozené byla v dané době skutečně velmi vážná a velmi těžká. Usuzuje na to z těch postupů, které aplikovala ambulantní lékařka MUDr. K[REDAKCE], usuzuje na to ze zápisů, které byly ve zdravotnické dokumentaci, usuzuje na to i z toho důvodu, že dokonce i při této neurotické poruše, což bývá málokdy v praxi, bylo uvažováno o elektrokompulzivní terapii, takže tato neurotická porucha byla farmakorezistentní, a z tohoto důvodu skutečně velmi vážná. K tomu nutno přičíst tu poruchu osobnosti, to je součet dvou nepříznivých faktorů.

Znalci se poté vyjádřili k dotazům obhajoby. Znalec psycholog k dotazu, zda měl k dispozici veškeré potřebné podklady k posudku na poškozenou, uvedl, že měl dostatečnou dokumentaci k tomu, aby mohl vyslovit své závěry. Znalec psychiatr uvedl, že duševní chorobu a nemoc jako takovou diagnostikuje vždycky jenom psychiatr.

Svědkyňe A ■■■■■ Š ■■■■■ – dcera poškozené – u hlavního líčení mimo jiné vypověděla, že s obžalovaným se seznámila prostřednictvím své matky, která se s ním seznámila na Psychiatrické klinice ve ■■■■■ ■■■■■, kde byla hospitalizována zhruba do dubna 2010. Obžalovaný měl ukončenou léčbu o něco dříve, takže se dohodli, že mu matka poskytne bydlení a po ukončení té svojí léčby se matka vrátí domů a budou si navzájem pomáhat, budou spolu bydlet, což se tedy stalo. Matka se vrátila po ukončení léčby a postupně se vracela do života, začala chodit do práce, nebo zkoušet chodit do práce, tam se jí taky nevedlo, její zdravotní stav se nelepšil, *až to vygradovalo v ten osudný den toho 15.6.*

Vypověděla, že ten den navštívila byt své matky z důvodu, že poslala manžela s dcerou na procházku, už bylo k večeru, ona mu volala na mobilní telefon a chtěla, aby se vrátil nebo aby řekl, kdy se vrátí. Manžel ten telefon nebral a ona se domnívala, že ho uvidí někde v okolí domu a matka má ten byt postaven tak, že z balkónu ona (svědkyně) vidí na prostranství, kde dcera jezdívala na odrážedle, tak z toho důvodu zazvonila, obžalovaný jí otevřel, ona se pozdravila s maminkou, maminka ležela v posteli pod dekou, zeptala se matky, jak se má a co bylo v práci. *Samozřejmě odpověď nebyla pozitivní, pořád nebyla žádná valná změna.* Když pak manžela neviděla, rozloučila se a odešla. Doma sledovala televizi a pak viděla na příjezdové cestě záchranný vůz. V tu chvíli vůbec netušila, že by se mohlo něco dít nebo souviset s maminkou nebo s nimi. Pak přišla z kuchyně do předsíně, a to už manžel stál u dveří, kukátkem sledoval, že se něco děje. Zprvu ji tam nechtěl pustit, najednou se jí zmocnil strach a nervozita, tak otevřela dveře a viděla, jak posádka z toho vozu vezla maminku na kolečkovém křesle dolů a obžalovaný na ní volal, že přijde, že to všechno vysvětlí, ať počká nahore.

Když obžalovaný přišel, začal vysvětlovat, *co si pamatuju, že tam panovaly pocity viny, že jí neuhlídá, že se stalo to, co se stalo, že si z košíčku na mikrovlnné troubě vzala údajně jeho prášky, rozmíchala ve vodě a vypila, takové bylo jeho vysvětlení.* Matka pak byla na JIP, posléze jí přemístili na Psychiatrickou kliniku ■■■■■, tam byla asi tři dny a potom jí převezli do Psychiatrické léčebny v ■■■■■. Tam ji také jezdívali navštívit, byla tam párkrát s manželem, potom obžalovaný se většinou ochotně nabídl, že ji vezme s sebou za ní na návštěvu. Matka se jí potom po návratu z Psychiatrické léčebny v ■■■■■ někdy na podzim svěřila s tím, že jí dopomohl k sehnání léků Citalec za úhradu 2.000,--Kč od nějakého údajného známého lékaře z FN Plzeň a které by měly uspišit konec jejího života. S tím se jí svěřila, ona (svědkyně) do té doby v podstatě nevěděla, co se stalo, že to bylo tímto způsobem se spoluúčastí obžalovaného. V tom podzimu, kdy už se vrátila z té léčebny, už to nechtěla dál skrývat, svěřila se jí, bylo to pro ní tíživé. Dále se jí (svědkyni) svěřila s těmi penězi, které měla na svém penzijním připojištění u Allianz, s tím, že obžalovaný, když se mu svěřila s tím, že by chtěla ukončit život, tak jí nabádal k tomu, aby to penzijní připojištění zrušila, že by oni jako rodina, jako pozůstalé dcery, nezískaly po její smrti žádné odškodné, dědictví či peníze z půjčky nebo z toho připojištění, aby to tedy zrušila s tím, aby si zřídila u pojišťovny Generali úrazové připojištění s tím, že po její smrti by dostaly podle maminky, podle toho, co jí obžalovaný řekl, 1.500.000,--Kč plus nějaké peníze v řádu deseti tisíců na její pohřeb.

K dotazu svědkyně vypověděla, že když toho 15.6. přišla, mohla být tak šestá, sedmá hodina, bylo to v podvečer. Zdržela se zhruba deset minut, maminka byla v posteli, ležela pod dekou. Pokud jde o vedení domácnosti v té době, k dotazu, zda ví, jestli obžalovaný nějakým způsobem přispíval na nájem nebo na nákup potravin, různých věcí, uvedla, že pokud ví, tak obžalovaný se v té době vrátil z kliniky, byl bez zaměstnání a podle maminky veškerou domácnost co se týká nákupů a všeho, platila ona. To jí říkala maminka a myslí si (svědkyně), že to tak je.

K dotazu, zda jí obžalovaný říkal, jestli u toho byl, když si maminka brala ty jeho léky a rozmíchala je ve vodě, svědkyně uvedla, že ze strany obžalovaného bylo řečeno, že si odskočil na toaletu, a když se vrátil, tak že zahlédl tu skleničku, která byla prázdná, ohlédl se na mikrovlnku a zjistil, že plato je pryč, tzn. že v době, kdy maminka ty léky požila, byl (podle svědkyně) v bytě.

Pokud jde o ty pojistky, k dotazu, zda ví, že by maminka kromě rušení té pojistky vybírala ještě nějaké peníze, uvedla, že myslí, že maminka se zmiňovala, že si vybírala veškeré finance ze svého účtu u České spořitelny. To jí říkala *až potom celkově s tím svěřením všech těch skutečností*. K dotazu, zda jí matka říkala, proč vybírala ty peníze, svědkyně uvedla, že se konkrétně maminky neptala, proč to vybírala. Částku konkrétně neví. Pokud jde o rušení toho pojištění, k dotazu, jaká tam byla role obžalovaného, svědkyně uvedla, že maminka říkala, že to bylo vše za účasti obžalovaného. Za její přítomnosti se obžalovaný s maminkou o penězích z té pojistky nebavili. Pokud šlo o jakékoliv finance, tak maminka vždycky říkala, že se obžalovaný o žádných penězích nehodlá bavit, obecně o žádných penězích s ní. K dotazu, zda od maminky věděla, jakou plánovali s obžalovaným budoucnost, svědkyně uvedla, že si myslí, že v té době maminka vůbec nevěděla, na co kýve nebo kroučí hlavou, ale ví, že tam figurovala jakási koupě domu ze strany obžalovaného někde blízko Klatov, že si vyhlédl určitou nemovitost, kterou by chtěl zakoupit. Žádná zmínka od maminky, že by se podílela na koupi toho domu, nebyla. Myslí si (svědkyně), že by ani nic takového neměla v plánu nebo v úmyslu vůbec.

K dotazu, jak se choval obžalovaný, když přišla za matkou do bytu a byla pod tou peřinou, svědkyně uvedla, že se choval nenuceně, normální konverzace, jako to bylo předešlý den. Normálně se pozdravili, tuší, že v televizi snad byl fotbal. K dotazu, zda maminka často lehávala v posteli nebo to bylo jen ten večer, svědkyně uvedla, že lehávala často, bývala hodně unavená, vyčerpaná, vystresovaná i z toho zaměstnání, kam se postupně vracela. V ten večer neshledávala nic zvláštního. K dotazu, zda předtím, než se to stalo, se jí maminka svěřila s nějakými starostmi, obavami o svůj život, že by si třeba chtěla vzít život, svědkyně uvedla, že si myslí, že se párkrát zmínila, že už by tady nejradši nebyla, že už neví, jak dál, v tomto smyslu. To, že by si chtěla vzít život, tuto formulaci nepoužila. *Spíš jako toho smyslu už tu nechci být, nevím, jak dál, nejradši bych tu nebyla.*

K dotazu obžalovaného svědkyně vypověděla, že vztah její maminky a obžalovaného byl zprvu dle jejího názoru takový, že se seznámili oba v tíživé životní situaci, chtěli si pomoci, jestli se to dá nazvat přátelským vztahem, který mohl být někdy do budoucna i partnerským vztahem, jestli takovým byl v plné míře, neví, netuší. Potvrdila, že obžalovaný si hrál i s její dcerou. Potvrdila, že se společně bavili o nějaké nemovitosti, že je tam nějaká zahrada, nějaká stodola, že je to malé, *ale jestli ona byla opravdu nadšená, to já nemohu potvrdit.*

Svědkyne D [redacted] P [redacted] – pracovnice pojišťovny Allianz - vypověděla, že obžalovaného zná. Paní H [redacted], která bydlí s ní v domě už 31 let, zná jako velice slušnou paní. Paní H [redacted] i jiní klienti se na ni obracejí při jakékoliv maličkosti. Právě díky tomu, že mají propojenost s Prahou o veškerých smlouvách, tak se také dozvěděla o výpovědi penzijního připojištění. V té době paní H [redacted] byla vážně nemocná a v roce, myslí 2010, vyřizovali jako výbor SVJ ona, paní H [redacted], paní Š [redacted] ověření podpisů podání Zelená úsporám. Sešli se všichni na ÚMO [redacted], kde paní H [redacted] přišla v doprovodu obžalovaného. Nevěděla ale jeho jméno a myslela si, že to je doprovod z nemocnice. Pak to pokračovalo tak, že právě přišlo z pojišťovny vyrozumění, že paní H [redacted] ruší penzijní fond. Výpovědní lhůta je pět měsíců, takže toto (svědkyně) chtěla zastavit, říkala si, proč ruší penzijní připojištění, že přijde o státní příspěvky, daň a tak dále. Myslela si, že paní H [redacted] potká, bohužel jí nepotkala, protože její nemoc pokračovala a její dceru A [redacted] Š [redacted] nechtěla nějak obtěžovat nějakými věcmi o penězích.

Když potom zase viděla obžalovaného v domě, tak ho poprosila, jestli by předal dopis paní H [redacted] s tím, že jí píše, to bylo někdy začátkem září, proč vypovídá penzijní fond a že se to může ještě zrušit a smlouva poběží dál. Když se jí nedostalo žádné odpovědi cca po třech nedělích, tak potom zazvonila na A [redacted] (dceru poškozené) a řekla jí: „A [redacted], prosimtě, nic mi do toho není, kde je mamina, já jsem dala panu Š [redacted] dopis o předání mamce a nemám žádnou odezvu“. Svědkyně dále uvedla, že asi zřejmě A [redacted] mluvila s maminkou, takže potom (svědkyně) dostala sms od I [redacted] H [redacted], kde psala: „Nevěř R [redacted]“ a že mu v tom smyslu nemá podávat žádné informace. Jenže penzijní fond už se nedal zastavit, tudíž paní H [redacted] díky tomu přišla o velkou část peněz.

K výpovědi svědkyně obžalovaný neměl dotazy ani připomínky.

Podle § 213 odst. 1 tr. ř. byly stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, event. byly podle § 213 odst. 2 tr.ř. přečteny.

Z podkladů týkajících se **Allianz penzijního fondu, a.s.** plyne, že na základě žádosti poškozené I. H [redacted] ze dne 14.6.2010 byla ukončena smlouva o penzijním připojištění č. [redacted] ke dni 31.8.2010 a jako odbytné byla stanovena částka 69.802,16 Kč.

Z podkladů od **Komerční banky, a.s.** je zřejmé, že na účet J [redacted] Z [redacted], který měl v období od 11.6.2010 do 27.12.2010 jako jediný majitel účtu dispoziční právo, zaslána částka 69.802,16 Kč ze strany Allianz penzijní fond, a.s. (jako odbytné z předmětného penzijního připojištění poškozené po uplynutí dvouměsíční výpovědní lhůty). Obžalovaný ještě v přípravném řízení dne 17.10.2011 předložil orgánům Policie ČR doklad o vkladu částky 69.867,- Kč na účet č. [redacted] (účet vedený u České spořitelny – název účtu I [redacted] H [redacted]).

Bylo také prokázáno, že obžalovaný dne 11.6.2010 sepsal s poškozenou **návrh na uzavření pojistné smlouvy** u Generali pojišťovny, a.s.

Ze sdělení **Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR** plyne, že obžalovanému byl v období od ledna do července 2010 předepsán pouze lék CITALEC 20 ZENTIVA, a to dne 2.4.2010 dvě balení a dne 15.6.2010 čtyři balení. Tento lék se užívá k léčbě depresivních epizod nebo preventivně proti potencionálnímu opětovnému zhoršení zdravotního stavu či recidivám. Rovněž k léčbě panické poruchy s agorafobií nebo bez ní.

Závěrečné řeči

Státní zástupce v závěrečné řeči mimo jiné uvedl, že přestože obžalovaný u hlavního líčení velice obsáhle a na první pohled přesvědčivě popsal svoji verzi, tuto jeho verzi nepodporuje v zásadě žádný z provedených důkazů. Naopak vinu obžalovaného prokazují výpovědi poškozené H. a její dcery A. Š. Okolnosti zrušení penzijního připojištění poškozené prokazuje i výpověď svědkyně P. Skutečnosti ohledně penzijního připojištění, jeho výpovědi a převádění peněz dokumentují též listinné důkazy. Pokud jde o věrohodnost poškozené H., ta byla podrobena znaleckému zkoumání, přičemž ani jeden ze znalců neshledal u poškozené poruchy vnímání, zapamatování či vybavování si prožitého. Nebyly shledány ani konfabulační tendence ani motiv pomsty vůči poškozenému. Pro věrohodnost výpovědi poškozené svědčí i ten fakt, že poté, co jí obžalovaný vrátil podvodně vylákané peníze, vyjádřila se v tom smyslu, že netrvá na dalším trestním řízení ve věci. Ani ve výpovědi, kterou poškozená učinila před soudem, nelze vyčíst jakoukoliv zášť vůči obžalovanému. Poškozená o celé záležitosti vypovídala s nadhledem, přičemž v žádném případě nezastírala detaily svého psychického stavu ani nezamlčovala skutečnosti, které vyznívají částečně ve prospěch obžalovaného. Kromě výpovědi poškozené jako zásadního přímého důkazu podporuje vinu obžalovaného za jednání pod bodem 1) i zpráva VZP ČR, ve které si dvě balení léku Citalec vyzvedl v dubnu 2010 a čtyři balení tohoto léku si vyzvedl dne 15.6.2010. S ohledem na vyjádření obžalovaného, že se snažil dávkování jemu předepisovaných léků snižovat, a pokud to bylo možné, tak žádné léky nebrat, se jeví jako nepravděpodobná náhoda, že by minimálně 80 tablet, kdy tedy v balení je minimálně po 20-ti tabletách léku, jehož požitím se poškozená pokusila o sebevraždu, vyzvednul pro svou vlastní léčbu zrovna ten den, kdy je poškozená požila a ne za účelem provedení stíhaného jednání. Zjistnou motivaci jednání obžalovaného podporují i prokázané skutečnosti, že se nijak finančně nepodílel na chodu společné domácnosti s poškozenou, byl nezaměstnaný, měl výrazné dluhy a předčasná výpověď penzijního připojištění poškozené, kterou promptně připravil, byla pro poškozenou finančně nevýhodná. I bez procesně použitelné výpovědi svědka J. Z. z listinných důkazů bez pochybnosti vyplývá, že částka ze zrušeného penzijního pojištění poškozené ve výši 69.802,16 Kč byla převedena na jeho účet a o pár dnů později byla částka ve výši 62.500,-Kč vybrána v hotovosti. Podvodné vylákání peněz dokládají i zadokumentované sms zprávy mezi obžalovaným a poškozenou.

K navrhované právní kvalifikaci státní zástupce uvedl, že jednání obžalovaného pod bodem 1), ze znaleckého posudku MUDr. Šupiny, jeho výslechu při hlavním líčení a výslechu PhDr. Miňhy zcela jasně vyplývá, že poškozená byla v období června 2010 v takovém psychickém stavu, že tento spadá do definice duševní poruchy dle § 123 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu je nutné jednání obžalovaného posuzovat jako zvlášť závažný zločin účast na sebevraždě dle § 144 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Jednání pod bodem 2) je nutno kvalifikovat jako přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy k jeho spáchání došlo i přesto, že následně obžalovaný celou podvodně vylákanou částku poškozené vrátil. Tato platba je v podstatě pouze tedy náhradou způsobené škody.

Navrhl, aby obžalovanému byl uložen trest nepodmíněný s tím, že bude vyměřen nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, bude se jednat o trest úhrnný. Pro jeho výkon by měl být zařazen do věznice s ostrahou.

Obhájce obžalovaného v závěrečné řeči mimo jiné uvedl, že výpovědi obžalovaného a poškozené se v části rozcházejí, kriticky se rozcházejí v popisu dne 15.6.2010. Podle názoru

obhajoby poškozená, vzhledem k tomu, že užívala řadu svých léků, lze důvodně předpokládat, že přesně věděla, o jaké léky jde. Kdyby obžalovaný chtěl skutečně pomoci poškozené, aby svůj život takto ukončila, tak by bylo nanejvýš logické, že se pokusí opatřit cokoli jiného, jenom ne léky, které sám užíval a které poškozená prokazatelně dobře znala. Dalším, podle obhajoby jasným rozporem v jejich výpovědích, je popis událostí následně několik měsíců po sebevražedném pokusu poškozené. Zatímco ona vypovídá, že mu přestala věřit a svěřila se se vším paní doktorce T██████████, kamarádkám a dceři a žádnou společnou budoucnost již neplánovala, tak obžalovaný se dále snažil řešit otázku domku na Klatovsku. V dalším obhájce se zabýval předmětnými znaleckými posudky, které si podle jeho názoru jasně konkurují (v tomto směru poukázal na rozdílnost v posouzení duševní poruchy u poškozené). Navrhl, aby obžalovaný byl obžaloby, pokud jde o skutek pod bodem 1), zproštěn a pokud jde o skutek pod bodem 2), toto ponechal zcela na úvaze soudu. Soud by měl vzít v potaz, že obžalovaný poškozené finanční prostředky vrátil.

Obžalovaný v závěrečné řeči mimo jiné uvedl, že to, z čeho viněn pod bodem 1) obžaloby, nespáchal. Ten lék pro tuhle potřebu neopatřoval, paní H██████████ o to požádán nebyl a ty léky za tím účelem nepřinesl. *Domnívám se, že netřeba to tady nějak podrobně uvádět ten vztah k těm penězům paní H██████████, a to, co jsem já s nima nešťastně provedl, že tedy v době, kdy jsem měl na svém účtu exekuci, jsem je nechal poslat na účet svého synovce, což samozřejmě vnáší nedobré světlo v té souvislosti, tak šlo vysloveně o peníze a tam bych se rád znovu opřel o to, co říkal i můj právní zástupce, že v okamžiku, kdy ty peníze paní H██████████, ano, se zpožděním, a to taky není dobře, to si uvědomuju a nevrhá to na mě dobré světlo, takže v okamžiku, kdy ty peníze dostala, tak požádala státní zastupitelství o to, aby žaloba byla stažena.* Opětovně uvedl, že s tou sebevraždou nemá absolutně nic společného, a když slyšel z úst odborníků, což samozřejmě po odborné stránce on posoudit nemůže, že její výpovědi se jeví jako věrohodné, že to prakticky nemůže být jakýmsi výplodem jakési fantazie nebo pomstychtivosti, *je to můj subjektivní názor, je to vysloveně kvůli těm penězům ... z mého pohledu svědčí to, že v okamžiku, kdy ty peníze dostala zpátky, tak o stažení žaloby požádala.* Pokud jde o ty peníze, tam svoji vinu uznává, ale ne z pohledu toho, že by se chtěl obohatit nebo že by trpěl nějakým nedostatkem.

K právní kvalifikaci

Sebevražda je úmyslné způsobení smrti sobě samému. Ust. § 144 tr. zákoníku chrání lidský život před jednáním osob, které přispívají k tomuto sociálně-patologickému jevu. Intenzivněji jsou pak chráněny osoby, které vyžadují zvýšenou ochranu pro svůj stav, ve kterém se nacházejí (§ 230 odst. 2, 3). Objektivní stránka tu záleží v *účasti na sebevraždě* buď ve formě *návodu* (zákon to vyjadřuje pojmem *pohne*), nebo *pomoci* k sebevraždě.

Pohnutím k sebevraždě je jakékoli jednání, které je způsobilé vyvolat v jiné osobě (sebevrahovi) rozhodnutí sáhnout si na život. Může jít o přemlouvání, poučení o možnosti spáchat sebevraždu, ale i schvalování sebevraždy u jiné osoby, pokud jí má být vzbuzeno rozhodnutí konkrétní osoby spáchat sebevraždu. Může jít i o zlé zacházení v úmyslu, aby tím byla jiná osoba pohnuta k sebevraždě. Při naplnění znaku *pohne jiného k sebevraždě* podle § 230 odst. 1 nestačí, že pachatelovo zlé nakládání bylo objektivní příčinou sebevraždy, ale je třeba, aby se pachatel zle choval k jinému s úmyslem, aby tím vzbudil u něho rozhodnutí spáchat sebevraždu.

Pojem *pomáhá* je třeba vykládat obdobně jako pomoc ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c), a proto i zde jde o *umožnění nebo usnadnění jinému spáchání sebevraždy*. Může jít o pomoc fyzickou i psychickou (intelektuální). Fyzickou pomocí je např. opatření prostředků k provedení sebevraždy (v tomto případě léků), odstranění překážek, zajištění prostředí k nerušenému provedení sebevraždy apod. Psychickou pomoc je možno spatřovat v radě, utvrzování v předsevzetí provést sebevraždu apod.

K dokonání trestného činu podle § 144 tr. zákoníku dojde tehdy, když sebevrah se o sebevraždu alespoň pokusí, když tedy již započne uskutečňovat sebevražedné jednání. Jde o trestný čin úmyslný. Pohnutka jednání pachatele není rozhodná z hlediska jeho viny a může mít význam jen pro stanovení stupně nebezpečnosti, a tím i pro výměru trestu.

Mezi okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby je spáchání činu uvedeného v odstavci 1 patří i to, pokud se jednání dopustí na osobě stížené duševní poruchou nebo duševně nedostatečně vyvinuté. Tyto osoby nejsou v důsledku svého stavu zpravidla plně způsobilé ovládat své jednání nebo racionálně zvážit jeho dosah a v důsledku svého stavu snadno podléhají vlivu a působení jiných osob.

Pokud jde o osobu stíženou duševní poruchou, tato porucha může být přechodná, ale i déletrvající či trvalá.

Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, jak již bylo uvedeno, plyne, že poškozenou je možno v období nejen v červnu 2010, ale i mnoho let předtím, jakož i v současné době označit za osobu postiženou duševní poruchou, vyplývající z těžké kombinované poruchy osobnosti a to závislou a anxiózní, a kromě toho i generalizovanou úzkostnou poruchou, smíšenou úzkostně depresivní poruchou. Tato porucha měla přímý vliv na její vlastní rozhodnutí sebevraždu spáchat, díky poruše – nepřiměřeným úzkostem, obavám a strachu se sama rozhodla sebevraždu spáchat. Znalec psycholog nezjistil u poškozené sklony ke konfabulaci. Vylíčené skutečnosti se jeví jako věrohodné a nejsou výtvorem fantazie či účelovosti. I krajský soud poté, co vyslechl poškozenou, považuje její výpověď za věrohodnou, nevzbuzující žádné pochybnosti. Poškozená neměla žádný motiv k tomu, aby obžalovaného nepravdivě označila jako osobu, která jí obstarala předmětné léky, přičemž věděla, že ona je hodlá použít k sebevražednému účelu. To, že později, zejména poté, co jí obžalovaný vrátil peníze, které obdržela od pojišťovny, a které on poslal na účet svého synovce, požádala policejní orgán, aby obžalovaný nebyl dále stíhán, nemůže znevěrohodnit její výpověď. I z těchto důvodů považuje soud výpověď poškozené za věrohodnou, nevzbuzující žádné pochybnosti.

V tomto směru je tedy nutné odmítnout tvrzení obhajoby, že poškozená věděla jaké léky si bere, a že kdyby obžalovaný chtěl skutečně pomoci poškozené, aby svůj život takto ukončila, tak by bylo nanejvýš logické, že se pokusí opatřit cokoli jiného, jenom ne léky, které sám užíval a které poškozená prokazatelně dobře znala. Zde lze pouze uvést, že naopak by mohlo být logické, kdyby se obžalovaný hájil tvrzením, že lék Citalec, který pouze on užíval a měl ho uložen i s léky poškozené na stejném místě, ona prostě toho využila. Naopak je zde důvodné podezření, hraničící s jistotou, že obžalovaný předal poškozené lék Citalec, který právě v ten den obdržel od svého lékaře a poškozená, protože neznala jeho účinky, se spoléhala na základě předchozí domluvy s obžalovaným, že ji k sebevražednému pokusu pomůže.

Pokud obhájce částečně polemizoval s předmětnými znaleckými posudky, je třeba připomenout, že duševní chorobu a nemoc jako takovou diagnostikuje vždycky jenom psychiatr, a proto také již v řízení před okresním soudem byl přibrán znalec psychiatr. O závěrech znalce psychiatra vyjádřených v písemně podaném znaleckém posudku a následně přednesených i u hlavního líčení soud neměl pochybnosti.

Obžalovaný se skutku pod bodem 1) dopustil přinejmenším v nepřímém úmyslu, když ze společné hospitalizace s poškozenou na psychiatrické klinice a z jejich následného soužití si musel být vědom jejího zdravotního stavu (což ostatně ani nepopíral), opatřil jí léky minimálně se srozuměním, že je tato použije k úmyslu spáchat sebevraždu. Proto byl uznán vinným zvláště závažným zločinem účast na sebevraždě podle § 144 odst. 3) tr. zákoníku. Soud pouze drobně upravil na základě provedení dokazování skutek pod bodem 1, což ostatně nemělo žádný vliv na právní kvalifikaci či totožnost skutku.

Pokud jde o podvodné jednání obžalovaného, provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný uvedl poškozenou v omyl, kdy finanční částku, kterou měla obdržet, a nakonec také obdržela jako plnění z daného penzijního přípojištění ve výši 69.802,- Kč, převedl v úmyslu si tyto peníze ponechat pro svoji potřebu, na účet svého synovce J. Z., a kdy poškozené tvrdil, že jde o jakýsi překlenovací účet. To je prokázáno i bez výpovědi svědka Z. (který odepřel vypovídat) příslušným pohybem na předmětných účtech a částečným doznáním obžalovaného. Tvrzení obžalovaného na jedné straně, že měl dostatek financí, protože dostal peníze od své sestry, a na druhé, že měl dluhy na výživném, postrádá logiku. Pro právní kvalifikaci není rozhodující, že nakonec předmětné finanční prostředky poškozené po jejím naléhání vrátil. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že poškozená věděla, že by tyto finanční prostředky byly posílány na účet J. Z. a že by s tím souhlasila. S ohledem na tyto skutečnosti, a s přihlédnutím k výši těchto peněžních prostředků, bylo jeho jednání popsané pod bodem II. rozsudku kvalifikováno v souladu s podanou obžalobou.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti byl již soudně potrestán pro majetkovou trestnou činnost. V současné době se na něho hledí jako na osobu soudně netrestanou i s ohledem na aplikaci rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013.

Obžalovanému nebyla přiznána žádná polehčující okolnost, naopak mu přitěžovalo, že spáchal dva úmyslné trestné činy. Škodlivost jeho jednání je značná, když v nepochybném úmyslu získat majetkový prospěch neváhal napomoci jinému, aby se zbavil svého života.

Po zvážení všech zákoných hledisek rozhodných pro účel trestu a výměru trestu uložil soud obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody podle § 43 odst. 1 a § 144 odst. 3 tr. zákoníku v trvání šesti roků se zařazením k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Trest uložený při spodní hranici zákonné trestní sazby považuje soud za zcela přiměřený jak okolnostem případu, tak i osobě obžalovaného a postačující k jeho nápravě. Nebyly shledány zákonné podmínky pro případné zařazení obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody do mírnějšího, či přísnějšího typu vězení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 9.5.2013

Za správnost vyhotovení:
Jana Zemenová

JUDr. Přemysl Špicar
předseda senátu, v.r.